

ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ
โครงการดิจิทัลวอลเล็ต

Expectations of the People of Phuket Province Regarding Economic Stimulus
Policies Government Digital Wallet Project

จารุวัฒน์ ดิงหงะ^{1*}
(Jaruwat Tingga¹)

¹ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, ภูเก็ต

¹Lecturer, Phuket Rajabhat University, Phuket, Thailand

*Corresponding author E-mail: jaruwattingga@hotmail.com

Article history:

Received 22 July 2024

Revised 5 November 2024

Accepted 8 November 2024

SIMILARITY INDEX = 14.05 %

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต 2) เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 423,599 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเนะ และทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเอฟ ค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ มีความคาดหวังของประชาชนสูงสุด อยู่ในระดับมาก และมีความคาดหวังน้อยที่สุด คือ ด้านความโปร่งใสของโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง

2) เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความคาดหวัง นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ โครงการดิจิทัลวอลเล็ต

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the expectations of the people of Phuket Regarding Economic Stimulus Policies Government Digital Wallet Project 2) Compare of the people of Phuket Regarding Economic Stimulus Policies Government Digital Wallet Project, classified by personal factors. The research design was quantitative. The population in the study consisted of 423,599 people living in Phuket Province, with a sample of 400 people. The sample size was determined by opening Taro Yamane's ready-made table and random sampling was used. The research instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, F value, and t-value.

The research results found that

1) The expectations of the people of Phuket Province towards the government's economic stimulus policy of the Digital Wallet project were at a moderate level overall. When considering each aspect, it was found that the people's highest expectations were for relief from the cost of living, at a high level, while their lowest expectations were for the transparency of the project, at a moderate level.

2) In comparing the expectations of the people of Phuket Province towards the government's economic stimulus policy of the Digital Wallet project, classified by personal factors, it was found that people of different genders, ages, education levels, occupations, and average monthly incomes had no significant differences in their expectations of the government's economic stimulus policy of the Digital Wallet project.

Keywords: Expectations, Economic Stimulus Policies, Digital Wallet Project

1. บทนำ

การระบาดของโควิด-19 ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและไม่มีใครคาดถึง ได้โค่นทำลายธุรกิจดั้งเดิมที่ปรับตัวไม่ทันกับความปกติใหม่ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ประสบความสำเร็จในการควบคุมการระบาด แต่ในทางกลับกัน ความสำเร็จดังกล่าวกลับไม่สะท้อนในตัวเลขทางเศรษฐกิจ สาเหตุเพราะประเทศไทยพึ่งพากำลังซื้อจากภายนอกประเทศอย่างมาก ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศปลายทางส่งออกสินค้า จึงกลายเป็นปัญหาของธุรกิจภายในประเทศ เช่นเดียวกับภาคบริการที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติหายไปแบบ 100 เปอร์เซ็นต์ การระงับการแก้ไขปัญหาและกอบกู้ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ก็จะตกอยู่บนบ่าของรัฐบาล ประเทศไทยเองก็เช่นเดียวกับอีกหลายประเทศทั่วโลกที่จัด "บาซูกาการคลัง" อัดฉีดเงินก้อนใหญ่เข้าระบบ เพื่อหวังกระตุ้นให้เศรษฐกิจกลับมาฟื้นตัวในเร็ววัน หรืออย่างน้อยที่สุดก็ไม่ตกต่ำไปกว่ากว่าเดิม (รพีพัฒน์ อิงคสิทธิ์, 2563)

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจคือการดำเนินการของรัฐบาลในการส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชนโดยมีส่วนร่วมในนโยบายการเงินหรือการคลัง ที่กำหนดเป้าหมายและขยายตัว ตามแนวคิดเศรษฐศาสตร์ของเคนส์ ระยะกระตุ้นเศรษฐกิจอยู่บนพื้นฐานของความคล้ายคลึงกับกระบวนการทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตและการตอบสนองโดยมีเจตนาที่จะใช้นโยบายของรัฐบาลเป็นตัวกระตุ้นเพื่อกระตุ้นการตอบสนองจากเศรษฐกิจภาคเอกชน การกระตุ้นเศรษฐกิจมักใช้ในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจถดถอย มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นหนึ่งในข้อกำหนดมาตรฐานสำหรับการจัดสรรเงินทุนให้กับเศรษฐกิจในช่วงวิกฤตและในภาวะวิกฤต ผู้คนและบริษัทใช้จ่ายน้อยลง น้อยกว่ามาก ดังนั้น รัฐบาลจึงเติมช่องว่างนั้นด้วยมาตรการการใช้จ่ายขนาดใหญ่ของตัวเอง (Messi, 2022)

รัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา จึงได้มีการออกนโยบายที่เป็นการช่วยเหลือประชาชน คือ “โครงการคนละครึ่ง” เพื่อเป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และนำมาดูแลประชาชนให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม โดยเฉพาะผู้ที่มียาได้น้อย ที่มีการออกแบบมาให้ผู้ได้รับประโยชน์เป็นร้านค้าขนาดเล็ก และให้แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการและกระตุ้นให้มีการจับจ่าย ใช้สอยมากขึ้น แต่ข้อจำกัดของโครงการคือ ประชาชนที่ลงทะเบียนไม่ทัน และผู้ที่ไม่มีสมาร์ตโฟน ไม่สามารถเข้าถึงโครงการได้ สำหรับโครงการคนละครึ่งมีระบบการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชัน “เป๋าตัง” และ “ถุงเงิน” ที่มีการยืนยันตัวตนเพื่อประโยชน์แก่ผู้ใช้ให้มั่นใจว่าไม่มีผู้อื่นมาใช้สิทธิแทน และมีการใช้จ่ายจริงตามวัตถุประสงค์ของโครงการซึ่งระบบดังกล่าวเป็นการสร้างการเรียนรู้ให้กับประชาชนทุกระดับจนถึงระดับฐานรากให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนาให้สังคมไทยเดินเข้าสู่ Digital Society ไปพร้อม ๆ กัน ในขณะเดียวกันยังเป็นการลดการใช้เงินสด ทำให้การดำเนินโครงการนั้นเต็มไปด้วยความโปร่งใส รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น โครงการคนละครึ่งนั้นเป็นนโยบายของรัฐบาล ที่เกิดขึ้นมาเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ที่ได้รับผลกระทบที่เกิดมาจากสถานการณ์การแพร่เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งโครงการคนละครึ่งในแต่ละรอบนั้นได้รับผลตอบรับจากประชาชนเป็นอย่างมาก มีประชาชนเข้ามาใช้งานเต็มจำนวนที่เปิดให้ใช้งานในแต่ละรอบ (เสนาวีท อิศรเสนา ณ อยุธยา, 2566)

ในปี พ.ศ. 2566 พรรคเพื่อไทย โดยนาย เศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้ออกนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ซึ่งเป็นนโยบายของพรรคเพื่อไทยในการกระตุ้นเศรษฐกิจใหญ่ เติมนเงินให้ทุกคนระบบ ใช้จ่ายใกล้บ้านผ่านกระเป๋าเงินดิจิทัล เติมนเงินดิจิทัล 10,000 บาทให้ทุกคน ใช้จ่ายใกล้บ้าน 4 กิโลเมตร พรรคเพื่อไทยมีความคิดทันสมัย และต้องการ “หยิบเงินในโลกยุคใหม่ใส่มือประชาชน” โดยการเตรียมพร้อมประเทศและประชาชนให้เข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล โดยมาตรการหลาย ๆ อย่าง ที่จะดำเนินการไปพร้อมกัน แต่เนื่องจากสภาพปัจจุบันที่การแข่งขันทางเศรษฐกิจเราเดินตามไม่ทันประเทศเพื่อนบ้าน เราจึงต้อง

“ปัมหัวใจ” ของประชาชนเป็นอันดับแรก จึงเสนอนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจครั้งใหญ่ “ใช้จ่ายใกล้บ้านด้วยกระเป๋าเงินดิจิทัล (Digital Wallet)” เงื่อนไขคือคนไทยทุกคนที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไปจะได้ ‘กระเป๋าเงินดิจิทัล’ กระเป๋าเงินดิจิทัลจะมีอายุการใช้งาน 6 เดือนสำหรับใช้จ่ายใช้สอยสินค้าที่จำเป็นในการดำรงชีวิตที่ไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุขโดยเฉพาะ ยาเสพติดและการพนัน และไม่สามารถซื้อของบนแพลตฟอร์มออนไลน์ได้ เงินดิจิทัลนี้จะใช้จ่ายได้ เฉพาะกับร้านค้าชุมชนและบริการที่ “อยู่ในรัศมี 4 กิโลเมตร” เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและกระจายรายได้สู่ชุมชน ส่วนในพื้นที่ห่างไกลจะมีการพิจารณาเป็นกรณีด้วยเทคโนโลยีปัจจุบันร้านค้าสามารถนำเงินดิจิทัลมาแลกเป็นเงินบาทได้กับธนาคารในโครงการในภายหลัง เป็นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเศรษฐกิจดิจิทัล ในระยะยาวเพื่อนำประเทศเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางของ FinTech กระเป๋าเงินดิจิทัลคือเหรียญ (คุปอง) หรือสิทธิ์การใช้จ่าย ไม่ใช่คริปโตเคอเรนซี ไม่ใช่เงินสกุลใหม่ แต่เป็นเหรียญ (คุปอง) หรือสิทธิ์การใช้จ่าย ที่ใช้ Blockchain เขียนเงื่อนไขลงไปนั้นเพื่อยุติการคลังที่ตรงจุด ไม่มีความเสี่ยง ไม่มีการเก็งกำไร ไม่มีการถูกทุบ ไม่มีการขาดทุน ไม่สามารถแลกเปลี่ยนด้วยสินทรัพย์ดิจิทัลอื่นได้ ไม่มีราคาตก-ราคาขึ้น เพราะทุกเหรียญมีค่าเท่าเงินบาทเสมอ รับประทานโดยรัฐบาล กระเป๋าเงินดิจิทัล ใช้ระบบ Blockchain มีความปลอดภัยสูงสุด สูงกว่าระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน รู้เส้นทางการเงินทุกธุรกรรม รู้ผู้รับ รู้ผู้จ่าย เป็นระบบที่มีความโปร่งใสสูงสุด ตรวจสอบได้ทุกธุรกรรม ทุกบาททุกสตางค์ที่ใช้จ่ายไปจะหมุนเวียนเข้ามาเป็นภาษีของรัฐบาลเพื่อเอา เงินไปสนับสนุนประชาชนให้มีชีวิตที่ดีขึ้น (พรรคเพื่อไทย, 2566)

โครงการแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต 1 หมื่นบาท ถูกนำเสนอต่อสาธารณชนครั้งแรกในการปราศรัยหาเสียงใหญ่ของพรรคเพื่อไทย เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2566 โดยนายเศรษฐา ทวีสิน ซึ่งในขณะนั้นเป็นแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีของพรรค โดยระบุว่า หวังให้เกิดพายุหมุนทางเศรษฐกิจ เป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายในประเทศ แต่หลังจากพรรคเพื่อไทยได้เป็นรัฐบาล มีการเปิดเผยว่า โครงการดิจิทัลวอลเล็ตจะเริ่มช่วงต้นปี 2567 ก่อนเทศกาลสงกรานต์ จากนั้นรัฐบาลได้แถลงอย่างเป็นทางการครั้งแรกในเดือนกรกฎาคม 2567 โดยให้คำมั่นว่าประชาชนไทย 50 ล้านคน ที่มีคุณสมบัติเข้ากับเงื่อนไขของโครงการจะได้ใช้เงิน 1 หมื่นบาทนี้ก่อนสิ้นปี 2567 เบื้องต้น ร้านค้าที่จะร่วมโครงการต้องเป็นร้านสะดวกซื้อขนาดเล็ก ไม่รวมห้างสรรพสินค้า ห้างค้าปลีก-ค้าส่ง สินค้าขนาดใหญ่ ระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น โดยประชาชนต้องซื้อสินค้าภายในอำเภอตามทะเบียนบ้าน และต้องซื้อแบบต่อหน้าเท่านั้นไม่สามารถซื้อออนไลน์ได้ เงื่อนไขในการใช้เงินดิจิทัลวอลเล็ต 1 หมื่นบาท อาทิ ไม่สามารถนำไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ กัญชา กระเทียม พืชกระเทียม และผลิตภัณฑ์จากกัญชาและพืชกระเทียม ไม่สามารถนำไปจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ หรือซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซธรรมชาติได้ เป็นต้น ทั้งยังไม่สามารถเบิกถอนเป็นเงินสดได้ การเลื่อนโครงการเงินดิจิทัลวอลเล็ต สะท้อนถึงความไม่พร้อมในหลายมิติ ทั้งในด้านเทคโนโลยีและการจัดการทรัพยากรของรัฐ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรอบคอบของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายขนาดใหญ่แบบนี้ โครงการนี้มันมีความจำเป็นต่อรัฐบาลมาก ๆ ในแง่ของการรักษาคำมั่นสัญญาทางการเมือง และถ้ามองในทางการเมืองอย่างเดียว มันสำคัญมากกว่าการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นด้วยซ้ำ (นันทรัฐ ไร่เจริญ, 2567)

จากที่รัฐบาลประกาศครั้งแรกว่าโครงการดิจิทัลวอลเล็ตจะเริ่มช่วงต้นปี 2567 ก่อนเทศกาลสงกรานต์ และต่อมามีการแถลงในเดือนกรกฎาคม 2567 ประชาชนไทย 50 ล้านคน ที่มีคุณสมบัติเข้ากับเงื่อนไขของโครงการจะได้ใช้เงิน 1 หมื่นบาทนี้ก่อนสิ้นปี 2567 ซึ่งก็เลยเวลามาแล้วกว่า 4 เดือน อาจทำให้คนเสียศรัทธากับรัฐบาล เพราะคนที่เขาเลือกมาก็หวังว่าจะได้ผลจริง ๆ จนทำให้ประชาชนสับสนยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนจากโครงการดิจิทัลวอลเล็ตของรัฐบาลที่หวังจะให้เกิดพายุหมุนทางเศรษฐกิจ เป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายในประเทศ ผู้วิจัยปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความหมายต่อ GDP ไทย

อย่างมาก จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความคาดหวังเป็นความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล การกระทำ หรือเหตุการณ์ เป็นต้น จึงเป็นการคิดล่วงหน้าโดยมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่ตนคิดไว้ทั้งนี้ความคาดหวังของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความต้องการและเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล (สุพจน์ ศรีสวຍ, 2562)

ความคาดหวัง หมายถึง การคาดการณ์ของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ โดยบุคคลจะใช้ประสบการณ์ที่เคยประสบมาเป็นปัจจัยในการกำหนดความคาดหวัง ความคาดหวังจึงเป็นความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้น พฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลจะเป็นไปเพื่อการได้รับผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ (Mondy and Noe 1990)

ความคาดหวัง คือ ความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลที่มีต่อความสามารถต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ (Wigfield and Eccles, 2001)

ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Victor H. Vroom, 1964 cited in Lokman et al. 2022) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแห่งความคาดหวัง ซึ่งบุคคลมีความคาดหวังแตกต่างกันและสามารถสร้างแรงจูงใจให้พวกเขามีความคาดหวังบางอย่างผ่านการตัดสินใจของบุคคลโดยผลลัพธ์อันเป็นเป้าหมายของการปฏิบัติงานซึ่งก็คือ ความต้องการ ความพึงพอใจ (รางวัล) บุคคลมีความต้องการและความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่างนั้น จึงต้องพยายามกระทำการด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งหรือหวังไว้บุคคลก็จะรับความพึงพอใจ Vroom ให้ทรรศนะเกี่ยวกับสมมุติฐาน 4 ประการที่เป็นบ่อเกิดแรงจูงใจในการทำงาน กล่าวคือ

1. การคาดหวังว่าเมื่อแสดงพฤติกรรมไปแล้วจะทำได้หรือไม่ มีความรู้ความสามารถและมีสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกที่จะแสดงพฤติกรรมเพียงพอที่จะดำเนินได้มากเพียงใดและมีบทบาทที่สามารถแสดงความสามารถทำได้ดีเพียงใด

2. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นแล้วทำได้ดีเพียงใด

3. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นได้แล้วจะได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการหรือไม่

4. การตีผลลัพธ์ที่ได้จากการกระทำ ถ้าเขาเห็นว่ากระทำแล้วมีค่าเขาก็อยากทำ แต่ถ้าไม่มีค่าเขาก็ไม่สนใจ

งานวิจัยของ Bartol and Martin (1991) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังตามแนวคิดของ Vroom (1964) ประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ

1. การปฏิบัติงานที่พยายามให้เป็นไปตามความคาดหวังแล้วโอกาสที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ มีมาน้อยเพียงใด
2. การกระทำต่อผลลัพธ์เป็นการที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้า ถ้าหากกระทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้ผลลัพธ์แก่ตนเองในทางที่ดีหรือไม่
3. คุณค่าของผลลัพธ์เป็นคุณค่าจากผลของการกระทำที่เกิดแก่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมนั้น โดยความคาดหวังเป็นตัวแปรที่มาก่อนการจัดการความสัมพันธ์นักทอ่งเที่ยวและนำมาซึ่งความพึงพอใจ

2.2 แนวคิดนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ

ในสถานการณ์ปัจจัยที่เกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจจากการที่ประชาชนในประเทศชะลอการจับจ่ายใช้สอย ส่งผลทำให้เงินทุนของผู้ประกอบการซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขยายการผลิต และการให้บริการมีอยู่อย่างจำกัด รัฐบาลจึงทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอยของผู้บริโภคเพื่อนำเงินออมไปสู่ผู้ประกอบการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการเงินทุนเพื่อการประกอบกิจการ ที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้น ส่งผลทำให้เกิดผู้ประกอบการและนักลงทุน มีผลผลิตและการให้บริการที่เติบโตขึ้น เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภค ทำให้เกิดการจ้างงาน และการส่งออกจำหน่ายในต่างประเทศเพิ่มรายได้ ในกับประเทศส่งเสริมให้ประชาชนมีงาน และรายได้ที่เพิ่มขึ้น จากการมีเงินทุนหมุนเวียนในระบบ (สุภัตรา กันพร้อม, 2560) นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล สามารถช่วยกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจซื้อสินค้า อีกทั้งยังเป็นผลดีต่ออีกหลาย ๆ ธุรกิจ อาทิเช่น นโยบายการกระตุ้นซื้อสินค้าอุปกรณ์ออกกำลังกาย ทำให้คนชอบกีฬาส่งผลให้ธุรกิจด้านกีฬาสามารถขายลิขสิทธิ์ และเกิดภาษีเข้าทางรัฐบาลหรือการจำหน่ายรถยนต์เพิ่มมากขึ้น ได้รับภาษีจากการขายรถ และน้ำมันรถได้มากขึ้น เป็นต้น (ณภพ ศุจินธร, 2564)

ตัวคูณทวีทางการคลัง (Multiplier Effect) เป็นหัวใจสำคัญของการใช้นโยบายการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยตัวคูณทวีทางการคลังจะวัดอัตราส่วนของการเปลี่ยนแปลงในรายได้ประชาชาติหรือ GDP ต่อการเปลี่ยนแปลงในการใช้จ่ายของรัฐบาล ซึ่งจะช่วยวัดว่าเศรษฐกิจเติบโตได้มากเพียงใดจากนโยบายทางการคลังของรัฐบาล เมื่อรัฐบาลตัดสินใจที่จะอัดฉีดเงินหรือเพิ่มค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ประชาชนจะเป็นการเพิ่มความต้องการสินค้าและบริการให้เกิดขึ้น สิ่งนี้นำไปสู่การเพิ่มรายได้ของธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ธุรกิจเหล่านี้จะจ่ายเงินให้กับคนงานและซัพพลายเออร์ คนงานและซัพพลายเออร์จะใช้รายได้ใหม่ต่อไป การใช้จ่ายแต่ละรอบกลายเป็นรายได้ให้คนอื่น ๆ จึงทำให้มีการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะสร้างปฏิกิริยาลูกโซ่ของการบริโภคและการลงทุนที่เพิ่มขึ้น นำไปสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวมที่เพิ่มขึ้น (ธราธร รัตนนภมิตร และ วรธรรม แซ่โจ้ว, 2566)

2.3 แนวคิดโครงการดิจิทัลวอลเล็ต

โครงการเงินดิจิทัล 10,000 บาท หรือโครงการ Digital Wallet เป็นนโยบายของรัฐบาลพรรคเพื่อไทยที่ได้แถลงต่อรัฐสภาและให้สัญญาไว้กับประชาชน โดยวัตถุประสงค์ของโครงการนี้คือการมอบเงินให้แก่ประชาชนคนละ 10,000 บาท สำหรับใช้จ่ายเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจภายในประเทศมีเงินสะพัดหมุนเวียนขึ้นทั่วประเทศ

วัตถุประสงค์ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการส่งเสริมให้มีเม็ดเงินหมุนเวียนในพื้นที่ และช่วยบรรเทาภาระค่าครองชีพ ยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือ เช่น กลุ่มเปราะบาง เกษตรกร เป็นต้น ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนกลุ่มดังกล่าวและชุมชนมีความเข้มแข็ง ในด้านเศรษฐกิจสามารถพึ่งพาตนเองได้รวมทั้งสร้างและเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพของประชาชน อีกทั้งยังเป็น

การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม (กระทรวงการคลัง, 2567)

ความจำเป็นในปี 2567 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) คาดว่า จะขยายตัวที่ระดับร้อยละ 2.7 ต่อปี (ข้อมูลสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำกว่าที่หลายหน่วยงานเคยประมาณไว้โดยเป็นระดับที่ต่ำกว่าศักยภาพ และมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับในอดีต ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเทียบ GDP ในไตรมาสที่ 4 กับ GDP ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2566 ที่จัดผลของฤดูกาล แล้ว (Seasonally Adjusted) พบว่า GDP ในไตรมาสที่ 4 ปี 2566 หดตัวร้อยละ 0.6 นอกจากนี้ในปัจจุบันเศรษฐกิจ ไทยยังต้องเผชิญกับความท้าทายทั้งในและนอกประเทศ เช่น ปัญหาภูมิรัฐศาสตร์การฟื้นตัวของรายได้ของประชาชนที่ไม่เท่ากัน ตั้งแต่หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูงและต้นทุนกำลังซื้อของประชาชนและภาระดอกเบี้ยที่สูงขึ้น เศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวช้า โศกนาฏกรรมที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยที่พึ่งพาการส่งออกสินค้าและบริการอยู่ที่ ร้อยละ 69 ดังนั้น รัฐบาลจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการกระตุ้น เศรษฐกิจผ่านโครงการฯ เพื่อเพิ่มเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจให้กระจายตัวไปสู่ท้องถิ่นและชุมชน โดยการดำเนินโครงการฯ ที่มีขอบเขตและเงื่อนไขที่เหมาะสมกับบริบทเศรษฐกิจในปัจจุบันย่อมส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมและช่วยดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังต้องมีความระมัดระวังและป้องกันความเสี่ยงทางด้านการคลังรวมถึงมีแนวทางในการช่วยลดผลกระทบดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชนโดยรวม ตลอดจนรักษาวินัยการเงินการคลังของรัฐบาลอย่างเคร่งครัด (กระทรวงการคลัง, 2567)

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 423,599 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต, 2566)

ตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (1973) ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ เป็นการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3.2 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนต่อโครงการดิจิทัลวอลเล็ต 4 ด้าน จากวัตถุประสงค์โครงการดิจิทัลวอลเล็ต (กระทรวงการคลัง, 2567) ประกอบด้วย ด้านเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ ด้านยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านความโปร่งใสของโครงการ

3.3 เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นลักษณะคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ Likert (1967) ได้แก่ ด้านเสริมสร้าง

ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ จำนวน 5 ข้อ, ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ จำนวน 5 ข้อ, ด้านยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิต จำนวน 5 ข้อ และด้านความโปร่งใสของโครงการ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาและค้นคว้าหนังสือ วารสาร เอกสารวิชาการ งานวิจัย ข่าว อินเทอร์เน็ต บทความ และเอกสารอื่น ๆ

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมประยุกต์ทางสถิติหาค่าสถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ที (Independent t test) และการวิเคราะห์เอฟ (F test)

4. ผลการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 มีอายุ 30 – 40 ปี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต

ได้แก่ ด้านเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ ด้านยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านความโปร่งใสของโครงการ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ในภาพรวม และรายด้าน

ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ต	Mean	SD	ระดับความคาดหวัง	อันดับ
ด้านเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	3.75	.70	มาก	2
ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ	3.96	.77	มาก	1
ด้านยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.14	.68	ปานกลาง	3
ด้านความโปร่งใสของโครงการ	2.51	.80	ปานกลาง	4
รวม	3.24	.74	ปานกลาง	

จากตารางที่ 1 ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (Mean =3.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ มีความคาดหวังของประชาชน สูงที่สุด อยู่ในระดับมาก (Mean =3.96) และมีความคาดหวังน้อยที่สุด คือ ด้านความโปร่งใสของโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง (Mean =2.51)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ในภาพรวมรายด้าน และรายข้อ

ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ต	Mean	SD	ระดับความคาดหวัง	อันดับ
ด้านเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ				
1 ชำระหนี้สิน	3.79	.65	มาก	2
2 เสริมสภาพคล่องทางการเงิน	3.89	.71	มาก	1
3 เป็นเงินออมหรือเงินสำรองไว้ใช้ในภาวะฉุกเฉิน	3.64	.71	มาก	4
4 ใช้ในการดูแลสุขภาพ ซ่อมยารักษาโรค	3.61	.74	มาก	5
5 สร้างรายได้ให้กับครอบครัว	3.74	.70	มาก	3
รวม	3.75	.70	มาก	
ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ				
1 จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ	3.96	.82	มาก	3
2 ชำระค่าโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	3.95	.78	มาก	4
3 ช่วยลดรายจ่าย	3.88	.72	มาก	5
4 ซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค	4.03	.78	มาก	1
5 ผ่อนชำระค่าสินค้า บัตรเครดิต	4.01	.79	มาก	2
รวม	3.96	.77	มาก	
ด้านยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิต				
1 การลงทุนสร้างอาชีพ	3.28	.64	ปานกลาง	1
2 ใช้ในการศึกษา	3.06	.65	ปานกลาง	4
3 ใช้ในการทำธุรกิจ	2.99	.72	ปานกลาง	5
4 ใช้ในการทำการเกษตร	3.11	.65	ปานกลาง	3
5 เดินทางท่องเที่ยว	3.25	.67	ปานกลาง	2
รวม	3.14	.68	ปานกลาง	
ด้านความโปร่งใสของโครงการ				
1 หลักเกณฑ์และกระบวนการที่ชัดเจน	2.94	.73	ปานกลาง	1
2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ	2.88	.81	ปานกลาง	2
3 ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	2.09	.87	น้อย	4
4 การเปลี่ยนเงื่อนไขการรับสิทธิ	2.16	.82	น้อย	3
5 การจำกัด ผู้กขาดการซื้อขายสินค้า	2.07	.81	น้อย	5
รวม	2.51	.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต พบว่า ด้านเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (Mean

=3.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เสริมสภาพคล่องทางการเงิน สูงที่สุด อยู่ในระดับมาก (Mean =3.89) และมีความคาดหวังน้อยที่สุด คือ ใช้ในการดูแลสุขภาพ ซึ่ยารักษาโรค อยู่ในระดับมาก (Mean =3.61) ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (Mean =3.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ซึ่สินค้าอุปโภค บริโภค สูงที่สุด อยู่ในระดับมาก (Mean =4.03) และมีความคาดหวังน้อยที่สุด คือ ช่วยลดรายจ่ายอยู่ในระดับมาก (Mean =3.88)

ด้านยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิต ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (Mean =3.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การลงทุนสร้างอาชีพ สูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (Mean =3.28) และมีความคาดหวังน้อยที่สุด คือ ใช้ในการทำธุรกิจ อยู่ในระดับปานกลาง (Mean =2.99)

ด้านความโปร่งใสของโครงการ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (Mean =2.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หลักเกณฑ์และกระบวนการที่ชัดเจน สูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (Mean =2.94) และมีความคาดหวังน้อยที่สุด คือ การจำกัด ผูกขาดการซื้อขายสินค้า อยู่ในระดับน้อย (Mean =2.07)

4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	t	F	Sig.
เพศ	1.493		.136
อายุ		2.068	.069
ระดับการศึกษา		2.776	.178
อาชีพ		1.098	.361
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		1.976	.257

จากตารางที่ 3 ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ไม่แตกต่างกัน

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป และอภิปรายผล

ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนจังหวัดภูเก็ต คาดหวังที่จะนำเงิน 10,000 บาท จากโครงการดิจิทัลวอลเล็ต มาใช้จ่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคยังไม่ได้รับการตอบสนอง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข เลื่อนเวลาดำเนินโครงการ ทำให้ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต อยู่ในระดับปานกลาง ขัดแย้งกับกับการศึกษาของ ดิฉันนัทร ฐปะเทียนทอง (2563) ที่ศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีส่วนร่วมต่อนโยบาย กระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการคนละครึ่งผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป “เป่าตัง” ที่มีประสิทธิภาพ ในเขตอำเภอน้ำเขียว จังหวัด นครราชสีมา ที่พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด และยังขัดแย้งกับการศึกษาของ กาญจนา ปลอดกระโทก (2563) ที่

ศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในโครงการเราเที่ยวด้วยกันผ่านการใช้จ่ายทางโปรแกรมสำเร็จรูปเป้าต่งที่มีประสิทธิผล ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ที่พบว่าอยู่ในระดับมาก

การเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพ ที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของกาญจนา พลอดกระโทก (2563) ที่พบว่าทัศนคติที่มีต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ ของภาครัฐในโครงการเราเที่ยวด้วยกันไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ไม่แตกต่างกัน ขัดแย้งกับการศึกษาของกาญจนา พลอดกระโทก (2563) ที่พบว่าทัศนคติที่มีต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ ของภาครัฐในโครงการเราเที่ยวด้วยกันแตกต่างกัน

5.2 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ด้านความโปร่งใสของโครงการ ที่พบว่าในข้อการจำกัด ผูกขาดการซื้อขายสินค้า มีความคาดหวังน้อยที่สุด ควรมีการปรับเปลี่ยนเงื่อนไข ร้านค้าชุมชนและบริการที่ต้องอยู่ในรัศมี 4 กิโลเมตร ร้านค้าที่จะร่วมโครงการต้องเป็นร้านสะดวกซื้อขนาดเล็ก และประชาชนต้องซื้อสินค้าภายในอำเภอตามทะเบียนบ้าน เพื่อให้การจำกัด ผูกขาดการซื้อขายสินค้า ลดลงส่งผลให้ความคาดหวังของประชาชนด้านความโปร่งใสของโครงการสูงขึ้น

2. ความคาดหวังของประชาชนจังหวัดภูเก็ตต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการดิจิทัลวอลเล็ต ด้านบรรเทาภาระค่าครองชีพ มีความคาดหวังมากที่สุด ควรมีการดำเนินการโครงการให้เร็วที่สุด เพราะเมื่อประชาชนได้รับเงินมาใช้จ่ายบรรเทาภาระค่าครองชีพ ทำให้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการดิจิทัลวอลเล็ต

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนต่อโครงการดิจิทัลวอลเล็ต หลังจากมีการดำเนินนโยบายจนสิ้นสุดโครงการ

2. ควรศึกษาในเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และเพื่อการศึกษาการดำเนินนโยบายผิดพลาดโดยศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลกระทบของนโยบาย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการคลัง. (2567). โครงการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่าน Digital Wallet. ข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 38/2567 วันที่ 23 เมษายน 2567. กลุ่มสารนิเทศการคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง.
- กาญจนา ปลอดกระโทก. (2563). ทักษะคิดของประชาชนที่มีต่อนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในโครงการเราเที่ยวด้วยกันผ่านการใช้จ่ายทางโปรแกรมสำเร็จรูปเป่าตังที่มีประสิทธิภาพ ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณภพ ศุจินธร. (2564). นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐและการรับรู้ข่าวสารเชิงพาณิชย์ที่ส่งผลต่อการกระตุ้น การตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ออกกำลังกายผ่านทางออนไลน์ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดิฉันทธร ฐปเทียนทอง. (2563). ทักษะคิดของประชาชนที่มีส่วนร่วมต่อนโยบาย กระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐโครงการคนละครึ่งผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป “เป่าตัง”ที่มีประสิทธิภาพ ในเขตอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธราธร รัตนนฤมิตร และ วรธรรม แซ่โจ้ว. (2566). ตัวคูณทวีของนโยบายแจกเงินดิจิทัล. กรุงเทพฯ: สถาบันอนาคต
- นันทรัฐ ไผ่เจริญ. (2567). เลื่อนดิจิทัลวอลเล็ตไม่มีกำหนด ความเชื่อมั่นหด ประชาชนหมดหวัง. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2567 จาก <https://www.benarnews.org/thai/news/th-digital-wallet-delay-09162024083513>.
- พรรคเพื่อไทย. (2566). นโยบายเศรษฐกิจมหภาค. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2567 จาก <https://ptp.or.th/> นโยบายหลักพรรคเพื่อไทย/นโยบายด้านเศรษฐกิจ
- รพีพัฒน์ อิงคสิทธิ์. (2563). อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ของนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจรับมือวิกฤติโควิด-19. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2567 จาก https://www.thairath.co.th/money/economics/thailand_econ/1963619
- เสนาวิท อิศรเสนา ณ อยุธยา. (2566). ความพึงพอใจที่มีต่อโครงการคนละครึ่งของประชาชนเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร. วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์, 1(1), 12-18.
- สุพจน์ ศรีสว. (2562). ความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลปากกราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุภัทรา กันพร้อม. (2560). ประสิทธิภาพการจัดการระบบสารสนเทศของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การจัดการ). มหาวิทยาลัยสยาม.
- สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต. (2566). รายงานสถิติจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2567 จาก <https://phuket.nso.go.th/>
- Bartol, K. M. and Martin, D. C. (1991). *Management*. NewYork: McGraw - Hill.
- Lokman, A., Hassan, F., Ustadi, Y. A., Rahman, F. A. A., Zain, Z. M., & Rahmat, N. H. (2022). Investigating motivation for learning via Vroom's Theory. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 12(1), 504-530.

- Messi. (2022). การกระตุ้นเศรษฐกิจ (Economic Stimulus).[ออนไลน์] ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2567 จาก <https://www.thaifrx.com/การกระตุ้นเศรษฐกิจ-economic-stimulus/> [in thai]
- Mondy, W. R. and Noe, R. M. (1990). **Human Resource Management**. Boston: Allyn and Bacon.
- Wigfield, A. and Eccles, J. S. (2000). Expectancy–value theory of achievement motivation. **Contemporary Educational Psychology**, 25(1), 68-81.
- Wigfield, A and Eccles, J. S, eds. (2001). **The Development of Achievement Motivation**. San Diego, CA: Academic. In press.
- Yamane, Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis**. (2rd ed.). New York : Harper. and Row.